

De oprichting in 1945

Onmiddellijk na het uitbreken van de oorlog wilde de Duitse bezetter een overzicht verkrijgen van alle Nederlandse verenigingen, om nauwkeurig te bepalen welke van deze instellingen bij komende maatregelen aangepakt dienden te worden. In de loop van 1941 werden dan ook al vele verenigingen en stichtingen opgeheven.

In Hegelsom konden de leden van de Boerenbond zich niet verenigen met de strengere eisen der bezetters; alle leden zegden hun lidmaatschap op en de vereniging werd opgeheven.

Ook de voetbalclub Meterik wenste zich niet te conformeren aan de richtlijnen van het Directoraat voor niet-commerciele verenigingen, aangezien een dergelijke stap werd beschouwd als een instemming met het sportbeleid van de bezetter. In Meterik werden het naambordje en de doelen van het sportterrein verwijderd. Voorlopig zou er niet meer gevoetbald worden...

In de oorlogsjaren heersten er dus in het geheel geen passende omstandigheden, om opnieuw met een voetbalclub in Hegelsom te starten.

Dit werd anders, toen het oorlogsgeweld verstomd was.

Vrij snel werden in vele naburige dorpen weer seriewedstrijden georganiseerd, waaraan ook door een elftal uit Hegelsom werd deelgenomen. Na enige tijd wilde dit team naast de seriewedstrijden ook aan de reguliere competitie gaan deelnemen.

Maar hoe moest dit worden aangepakt? twee leden uit de groep, Huub Dijkmans en Bert Willems, stapten naar "meester Verheijen", de secretaris van de voetbalvereniging van vóór de oorlog. Nadat men had vastgesteld dat er een ruime belangstelling bestond voor het samenstellen van zelfs meerdere elftallen werden contacten gelegd

Aldus werd het eerste jaarverslag van de R.K.V.V. Hegelsom geopend.

Op 18 september 1945 werd in Café Driessen aan de Hegelsomseweg de oprichtingsvergadering gehouden. Op deze vergadering werd een dagelijks bestuur samengesteld, bestaande uit de volgende personen:

L. Verheijen, voorzitter J. Wijers, secretaris A. Willems, penningmeester Verder namen zitting in het bestuur:

J. Achten,

J. Coppers,

J. Keijsers,

J. van der Sterren en G. Smits

Weldra hadden zich 85 leden aangemeld en kon men met 3 senioren- en 2 jeugd- elftallen aan de competitie gaan deelnemen.

R.K.V.V. Hegelsom direkt na de oorlog (1945-1950)

Direkt na de oorlog had men overal te kampen met een tekort aan alles. Zo ook de voetbalverenigingen .

Ballen, truien en ook voetbalschoenen waren nauwelijks te krijgen door de heersende artikelen-schaarste. De schoenmaker van Hegelsom liet de volgende advertentie in het blad "Noord Limburg" plaatsen

Heb rijbroek, wil ruilen voor voetbalschoenen, maat 41 of 42 Huub Dijkmans, Hegelsom 178a

Echte "kicksen" met gespijkerde houten noppen, versterkte neuzen en zeer lange schoenveters, welke op een speciale manier via de hak vastgebonden werden.

Na een seizoen had men slechts 6 paar voetbalschoenen kunnen kopen op de bon. Voor het spelen van de wedstrijden waren slechts 2 zeer slechte ballen beschikbaar. Een verzoek aan de Limburgse voetbalbond had het volgende resultaat: voetbaltruien kon men bij de afdeling kopen, in Den Haag kon men een bon aanvragen voor een nieuwe bal.

Het vinden van een geschikt speelveld was een nog grotere opgave voor de vereniging. In het begin werd op een noodveld gespeeld, gelegen aan de Stationsstraat (nu Praktijkschoolgebouw). Na enig zoeken vond men aan de Hegelsomseweg twee stukken grond, groot genoeg voor een speelveld. Na onderhandelingen met de eigenaren de heer L. Zanders, Hegelsomseweg en de heer M. Geurts, Asdonck kon men beide percelen pachten voor de som van f 235,- per jaar. In de wintermaanden werd het veld een beetje geëgaliseerd maar het voldeed toch niet aan de wensen. Plannen werden gemaakt om het veld helemaal gelijk te maken. Met de schop ging men 's avonds na werktijd aan de slag...

Grad van Helden kon via zijn werkgever (de Heidemij) spoorwagentjes gebruiken waardoor het verplaatsen van het vele zand over het terrein aanzienlijk gemakkelijker ging. Vele leden werkten mee om de enorme klus te klaren. Sommigen van hen verzetten bergen werk en werden daarom extra genoemd in het jaarverslag van de vereniging: Godfried van Helden en zijn broers, de fam. Francken, Bert Hesen en Wim Jacobs.

Onder slechte weersomstandigheden werden in juni 1946 de openingswedstrijden gespeeld op het nieuwe terrein.

In juni 1946 was het nieuwe speelveld gereed. In het Dagblad van Noord Limburg verscheen het volgende bericht :

TERREININZEGENING TE HEGELSOM

Zondag werd 't speelveld van de R.K.V.V. HEGELSOM officieel in gebruik genomen. Om 1 uur had de inzegening plaats door pastoor van Gassel, waarna de wedstrijd Hegelsom - Meterik plaats vond. Met de rust had Meterik zich een 1-0 voorsprong verschaft, maar na de rust tapte de thuisclub uit een ander vaatje en stuurde de 4 e klasser met een 4-1 nederlaag huiswaarts. Voorwaar een mooie prestatie. Om drie uur werd de hoofdwedstrijd Wittenhorst - Sevenum gespeeld. Ondanks het slechte weer en den regen omzoomden 'n 1000-koppige menigte het speelveld. Een gehavend Sevenum verloor met 1-0.

Na de opening waren de werkzaamheden op het terrein nog niet ten einde. Gras maaien, de loodzware doelnetten ophangen en het speelveld belijnen met behulp van geel zand waren regelmatig voorkomende werkzaamheden die door de leden zelf uitgevoerd moesten worden.

In 1947 werd langs het speelveld beplanting aangelegd om het geheel een nog fraaier aanzicht te geven en om tevens in de toekomst de niet betalende toeschouwers vanaf de rijweg het zicht op de voetbalwedstrijd te ontnemen. Na al deze werkzaamheden had Hegelsom een prachtig speelveld dat door menige collega-voetbal club met afgunstige blikken werd bekeken.

Toen Sparta '18 uit Sevenum door aanpassingen van hun eigen speelveld in het seizoen 1947-1948 noodgedwongen hun thuiswedstrijden elders moest spelen, klopten zij aan bij Hegelsom. Door beide besturen werd een financiële regeling getroffen met naderhand een zeer belangrijke clause: de entree-gelden van alle toeschouwers, méér dan normaal bij de thuiswedstrijden van Sparta, zouden naar Hegelsom gaan. De wedstrijd Sparta - Wittenhorst, gespeeld op het terrein van Hegelsom werd door duizenden toeschouwers bezocht daar het toen voor beide teams ging om het kampioenschap in de derde klasse KNVB. De wedstrijd werd door Sparta met 1-0 gewonnen zodat het Dagblad voor Noord-Limburg 's maandags meldde:

“Wittenhorst kreeg de zak, Sparta de punten en Hegelsom de centen” !

In de begin staken de spelers zich thuis in het voetbaltenue met daarover hun zondagse pak. Op het speelveld aangekomen werd het zondagse pak uitgetrokken en “over den draad gehangen” en men was klaar voor de wedstrijd. Al gauw werd gezocht naar een omkleedlokaal, wat gevonden werd bij de fam. Francken, tegenover het voetbalveld. In de koestal werd ruimte gemaakt voor de spelers om zich te verkleden.

Direkt bij de oprichting in 1945 werd de nieuwe R.K.V.V. HEGELSOM aangemeld bij de LVB (Limburgse Voetbal Bond) en het eerste elftal ging spelen in de 1e klasse LVB. Eenmaal gestart vonden nog overschrijvingen plaats van een aantal spelers van andere verenigingen. Prompt klonk er een protest van LOMM, dat reeds een wedstrijd van Hegelsom verloor met 3-2. Met de nodige moeite en betaling van een boete werd dit probleem opgelost.

In het weekblad Noord-Limburg werd dit als volgt vermeld:

Donderdag hield de R.K.V.V. Hegelsom een druk bezochte vergadering. Besproken werden o.a. de moeilijkheden ontstaan door het overschrijven van een aantal spelers. Op de laatste zondag van dit jaar zal het eerste elftal weer kunnen spelen. Er werden 7 nieuwe leden aangenomen, zodat de vereniging nu 85 leden telt. De trainer gaf enkele nuttige wenken. Maar de clou van deze avond was wel het voorstel zondag een wedstrijd te spelen Hegelsom - Veteranen. De opbrengst zal worden afgestaan voor de bisschoppelijke actie voor de opbouw der kerken.

De veteranen die zich zeer sterk voelen met den vroegeren VW - speler Sef Heger, stelden voor dat de verliezers een gulden zouden betalen. De uitdaging werd natuurlijk door de eerste elftal-spelers aangenomen. Bij gelijk spel wordt 2 maal 15 minuten verlengd (arme veteranen!) en blijft ook dan de stand gelijk, dan betalen allen een halve gulden. Allen, ook de leden en donateurs, betalen entree. De wedstrijd wordt geleid door de veteraan - scheidsrechter P. Magotteaux en begint om 1 uur. Om 12 uur wordt de kassa (bij de mijt) geopend.

In de eerste jaren na de oorlog speelde het eerste elftal zeer verdienstelijk in de 1e klasse LVB. Men eindigde steeds in de top van de ranglijst. In de seizoenen 1946-1947 en 1948-1949 werd zelfs het kampioenschap behaald.

Dagblad voor Noord-Limburg 10 mei 1947:

J.I. zondag kwamen ook de beide andere kampioenen in de eerste klasse uit de bus, die met Vriendenkring en DIS om een plaats in de 4e klasse KNVB zullen spelen. Het zijn Venlo, dat zelf won en profiteerde van de nederlaag van Tienray tegen FCEB, en Hegelsom, dat op Oostrum een fraaie 5-2 zege behaalde. Oostrum gaf goed partij. Welliswaar maakte H. reeds na 20 minuten een doelpunt - een fraaie goal van de rechtsbuiten, maar 5 minuten later zorgde de Oostrumspil er voor dat de spanning terugkeerde door gelijk te maken. Na de rust begon de thuisclub met een geweldig offensief, maar 't was juist de Oostrum rechtsbuiten, die bij een doorbraak doelpuntte. Hegelsom zag het gevaar en deed er nog een schepje op. Nadat de linksbuiten gelijk had gemaakt was het hek van de dam. Rechtsbinnen, linksbuiten en midvoor brachten met nog drie doelpunten de zege in veilige haven. Na afloop werden de spelers in het clublokaal gehuldigd door bestuur, Oostrum en de supporters van beiderlei kunne.

Dagblad voor Noord-Limburg 17 mei 1949:

De nek-aan-nek race tussen Hegelsom en Tegelse-Herten 3 om het kampioenschap van de eerste klasse L afd. Limburg is zondag in een beslissingswedstrijd te Grubbenvorst beslist. Beide partijen wisten in een zenuwachtige ontmoeting niet te scoren. Eerst in de verlenging slaagde Hegelsom erin een voltreffer te lossen en daarmee het kampioenschap te behalen. Helden, RKLVV en Hegelsom zijn dus de vertegenwoordigers van de afdeling in Noord Limburg, die dit jaar aan de poort van de KNVB kloppen.

In de promotie-wedstrijden om een plaats in de 4e klasse KNVB had men echter geen succes; men bleef in de 1e klasse LVB.

Na enkele voortvarende beginjaren kreeg de vereniging in het seizoen 1948-1949 enkele tegenslagen te verwerken. Voorzitter Louis Verheijen moest alle zeilen bijzetten om dat seizoen voor de vereniging tot een goed einde te brengen.

Het ledental liep behoorlijk terug waardoor slechts met twee elftallen aan de competitie werd deelgenomen. Gelukkig zag men vrij snel in dat op die manier de vereniging geen lang leven beschoren zou zijn en kwam er verbetering in de situatie.

In de beginjaren had men in de persoon van Sef Heger, oud VW-speler, een bekwaam lid, dat trachtte, door trainingen de overige leden van de vereniging de kunst van het voetbal bij te brengen. In de zomermaanden van 1948 werden een aantal trainingen gegeven door Dhr Marcelissen uit Tegelen om de spelers voor te bereiden op de nieuwe competitie. De opkomst was in het begin goed maar werd na een aantal weken minder.

Ondanks deze opgedane ervaringen werden trainingen toch zeer belangrijk geacht en werden in 1949 voor aanvang van de competitie een aantal voorlopige trainingen verzorgd door Bèr Nellen en Fried van Helden. Gezien de opkomst bij deze voorlopige trainingen besloot het bestuur wederom een trainer aan te stellen: de heer Timmermans uit Venlo.

De voetbalvereniging in Hegelsom vervulde niet alleen voor de eigen spelers en leden een belangrijke functie. Een grote groep supporters was wekelijks aanwezig om de verrichtingen der speler te volgen. In het seizoen 1948-1949 hadden zeker ook de supporters een aandeel in het behaalde kampioenschap. Om de spelers tot nog grotere daden aan te sporen werd speciaal voor de wedstrijd tegen Meerlo een strijdlid gebracht, opgemaakt door Jan de Rooij met zijn conveen

Genoemde Jan de Rooij was destijds vooral bekend om zijn solo-gezangen in de plaatselijke horeca-gelegenheden waar hij de aanwezigen over het Hegelsomse voetbalfront berichtte en hen kostelijk wist te amuseren

Naast de goede banden met haar supporters onderhield de R.K.V.V. Hegelsom in de personen van Piet Stappers en Gerrit Francken contact met (oud-) leden die, vanwege de spanningen in Nederlands-Indië, naar deze kolonie gezonden waren.

Eén van hen, Bèr Lemmen, zond de volgende brief naar Hegelsom:

Beste vrienden,

Nu zal ik maar weereens in de pen klimmen, om je brief terug te beantwoorden. En natuurlijk ken ik Piet Stappers wel en jou Ger ken ik ook nog wel, ik ken die club van den Hegelsom nog wel. En dan op de eerste plaats Piet en Ger nog bedankt voor je brief die ik in de beste gezondheid mogen ontvangen, en ik hoop van julie beiden hetzelfde. En om het nu is eerst over de voetbalclub te hebben dat valt mij werkelijk mee dat er nog zoveel van de oude garde in spelen, en die ken ik heusch nog wel. Kogels Bert kiept die niet meer i En Sjeng van der Sterren die speelt zeker nog steeds links buiten. En die van Wijnands die ken ik ook nog wel. En nu zal ik je dan eens vertellen hoe ik voor den oorlog, en nu heb gevaren en nog vaar op gebied van sport. Toen ik in Indië kwam ben ik weer begonnen met voetballen en speelde ik in Sparta een militaire club dat was op Solo, en daar was het zoo warm datje overdag niet kon spelen en daar speelden wij dan ook s avonds als het donker was met de lampen, en dan kwam je nog drijf en drijfnat van het veld. In die competitie speelden Chineesche clubs, Arabische clubs, en gewone militaire clubs mee. En ik zal je dan ook vertellen dat die Chineeze niet mis zijn met voetballen, zoo vlug als water, en zoo gemeen als katoen van een cent de ell. Maar dat gaf niets want dat konden wij ook en dat was dan ook altijd hard op hard. Na den oorlog toen ben ik weer begonnen in Thailand Siam daar speelde ik weer mijn eerste wedstrijd tegen de Siameeze, maar dat viel na drie en een halfjaar, en ik speel nu nog iedere week minstens twee wedstrijden, maar ik kom er eerlijk vooruit, dat ik 't best kan voelen dat ik drie en een halfjaar er niets meer aan heb gedaan. En ik ben dan ook met mijn laatste lauweren bezig, maar als ik straks op den Hegelsom kom dan wil ik nog altijd eens een vriendschappelijke wedstrijd meespelen. En dan om het niet te vergeten, doe die ouwe voetbalgarde van den Hegelsom de groeten van mij, en ook die ik niet ken, want voor de sport ben ik nog altijd voor te vinden. Ik ben hier ook nog in een sportvereniging die wij bij ons onder mekaar hebben van de vechtwagens, dat is alleen maar om een paar avonden in de week die oude botten eens een beetje te kraken. Wat ik jullie nog vragen wou Jan Keijsers voetbalt die niet meer (Mieters Jan)? Zoo dus jullie hebben weer een vergadering gehouden. Och dat moet nu eenmaal, op een vergadering waar niet op gekankert wordt, dat klopt ook niet. Mijn broer Gerrit die voetbalt hier ook als een grote vent die speelt in een club van zijn onderdeel. Daar ga ik ook weleens een partijtje spelen. En dit zijn nu in het kort de sportberichten van mijn kant, nieuws over Batavia kan ik je heel weinig vertellen als dat 't hier nog steeds zomer is en zoo rustig als waar dan ook.

Piet en Ger ik ga nu eindigen met de hartelijk groeten aan jullie beiden van Bèr.

En als jullie mij nog eens schrijven, dan laat dat (U) maar weg, want ik ben nog steeds de gewonen Bèr van Wienus Tinus. Tot Ziens.

